

Súd: Správny súd v Košiciach
Spisová značka: KE-6S/30/2023
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7023200157
Dátum vydania rozhodnutia: 27. 11. 2025
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Petra Vysaníková
ECLI: ECLI:SK:SpSKE:2025:7023200157.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Správny súd v Košiciach v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Petry Vysaníkovej, členov senátu JUDr. Eriky Klimekovej a JUDr. Jozefa Sába, PhD., v právnej veci žalobkyne: A. A. B., C., nar. XX.XX.XXXX, bytom D. X, E. C., právne zastúpená: Mgr. Stanislava Liptáková, advokátka, so sídlom Rozvojová 2, Košice, proti žalovanému: Mesto Košice, so sídlom Trieda SNP 48/A, Košice, za účasti ďalšieho účastníka: A. A. F., nar. XX.XX.XXXX, bytom A. XX, G., o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného č. MK/A/2022/23773 zo dňa 09.12.2022 takto

rozhodol:

- I. Z a m i e t a žalobu.
- II. Účastníkom konania n e p r i z n á v a právo na náhradu trov konania.

o d ô v o d n e n i e :

I.

1. Správnu žalobou podanou na Krajský súd v Košiciach (ďalej aj „pôvodný správny súd“) sa žalobkyňa domáhala preskúmania zákonnosti rozhodnutia žalovaného č. MK/A/2022/23773 zo dňa 09.12.2022, ktorým bolo zamietnuté odvolanie žalobkyne a potvrdené rozhodnutie riaditeľa Základnej školy s materskou školou, Masarykova 19/A, Košice č. 1387/2022 zo dňa 11.10.2022 (ďalej aj „správny orgán prvého stupňa“ a „rozhodnutie správneho orgánu prvého stupňa“), ktorým nebolo povolené plniť povinnú školskú dochádzku mimo územia Slovenskej republiky v období od 01.09.2022 do 31.08.2023 žiakovi A. F. (ďalej aj „žiak“).

2. Žalobkyňa ako zákonná zástupkyňa žiaka podala písomnú žiadosť zo dňa 29.08.2022, ktorou požiadala správny orgán prvého stupňa o povolenie vzdelávania v škole mimo územie Slovenska [§ 23 písm. b) v spojení s § 25 ods. 1 zákona č. 245/2008 Z. z. o výchove a vzdelávaní (školský zákon) a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej aj „školský zákon“)] v čase od 01.09.2022 do 31.08.2023 (ďalej aj „žiadosť zo dňa 29.08.2022“). K žiadosti zo dňa 29.08.2022 pripojila žalobkyňa svoje písomné vyhlásenie zo dňa 29.08.2022, v ktorom uviedla (doslovne citované): „Týmto vyhlasujem, že podpísanie žiadosti o povolenie štúdia v zahraničí len jedným zákonným zástupcom neznesie odklad (pre krátkosť času od začiatku školského roka) a zadováženie súhlasu otca mal. dieťaťa A. A. F. je spojené s ťažko prekonateľnou prekážkou, kedy odmieta poskytnúť akúkoľvek súčinnosť (...)" (ďalej aj „vyhlásenie zo dňa 29.08.2022“).

3. Na výzvu správneho orgánu [žiadosťou o vyjadrenie č. 1385/2022 zo dňa 19.09.2022 (ďalej aj „výzva zo dňa 19.09.2022“)] ďalší účastník oznámil, že nesúhlasí so žiadosťou zo dňa 29.08.2022 [vyjadrenie ďalšieho účastníka zo dňa 27.09.2022].

4. Žalobkyňa oznámila správne mu orgánu, že jej bol žiak zverený do osobnej starostlivosti [k čomu predložila rozsudok Okresného súdu Košice I, sp.zn. 21P/104/2019 zo dňa 20.09.2022, predbežne vykonateľný od 16.10.2022 vo výrokoch č. I, VI, a VII].

5. Počas administratívneho konania Okresný súd Košice I svojim uznesením zamietol návrh žalobkyne na vydanie neodkladného opatrenia o nahradení súhlasu ďalšieho účastníka so vzdelávaním žiaka v škole mimo územia Slovenskej republiky [uznesenie Okresného súdu Košice I sp.zn. 12P/110/2022 zo dňa 20.09.2022 (ďalej aj „uznesenie Okresného súdu Košice I zo dňa 20.09.2022“)], pričom toto uznesenie po podanom odvolaní žalobkyne zmenil Krajský súd v Košiciach tak, že neodkladným opatrením nahradil takýto súhlas ďalšieho účastníka konania [uznesenie Krajského súdu v Košiciach, č.k. 7CoP/114/2022 - 134 zo dňa 12.12.2022 (ďalej aj „uznesenie Krajského súdu v Košiciach zo dňa 12.12.2022“)].

6. Správny orgán prvého stupňa svojim rozhodnutím nepovolil plnenie školskej dochádzky mimo územia Slovenskej republiky z dôvodu, že na to nebol daný súhlas oboch rodičov žiaka. Vzhľadom na nesúhlasné stanovisko ďalšieho účastníka, nebolo možné na vec uplatniť zákonnú výnimku z tejto požiadavky [§ 144a ods. 2 písm. c) školského zákona]. Správny orgán prvého stupňa konštatoval, že bez nahradenia súhlasu ďalšieho účastníka ako otca žiaka súdom, nemôže sám takýto súhlas nahrádzať (rozhodnutie správneho orgánu prvého stupňa, s. 2).

7. Voči rozhodnutiu správneho orgánu prvého stupňa podala žalobkyňa odvolanie, o ktorom rozhodol žalovaný napadnutým rozhodnutím [v ktorom okrem iného poukázala na uznesenie Okresného súdu Košice I zo dňa 20.09.2022 a ňou podané odvolanie voči tomuto uzneseniu]. Žalovaný v napadnutom rozhodnutí označil právny záver správneho orgánu prvého stupňa za správny. Zároveň žalovaný uviedol, že (doslovne citované) „Zmena pobytu dieťaťa resp. plnenie povinnej školskej dochádzky mimo územia SR je podľa názoru odvolacieho orgánu podstatnou náležitosťou výchovy dieťaťa, ktorá v prípade absencie dohody rodičov dieťaťa, môže byť nahradená len právoplatným rozhodnutím súdu. Samotný fakt, že jeden rodič má dieťa zverené do osobnej starostlivosti neopravňuje tohto rodiča k bezvýhradnému rozhodovaniu o dieťati“ (napadnuté rozhodnutie, s. 6).

8. Žalobkyňa v správnej žalobe: (i) namietala procesný postup správneho orgánu prvého stupňa, ktorý požiadaval o udelenie súhlasu ďalšieho účastníka [správna žaloba, ods. 12], (ii) namietala nedostatočné zistenie skutkového stavu žalovaným o potrebe povoliť vzdelávanie žiaka v škole mimo územia Slovenskej republiky [správna žaloba, ods. 11], (iii) namietala nesprávny právny záver žalovaného o tom, že bolo vo veci potrebné zabezpečiť súhlas ďalšieho účastníka so žiadosťou zo dňa 29.08.2022 [v tejto súvislosti poukazovala na závery uznesenia Okresného súdu Košice I zo dňa 20.09.2022 a jeho nesprávnu interpretáciu žalovaným; správna žaloba ods. 12], (iv) poukázala na to, že žalovaný mal pred vydaním napadnutého rozhodnutia vedomosť o prebiehajúcom odvolacom konaní voči uzneseniu Okresného súdu Košice I zo dňa 20.09.2022 [správna žaloba ods. 6], (v) žalobkyňa vyjadrila pochybnosť o správnosti dátumu vydania napadnutého rozhodnutia 09.12.2022, keďže jej bolo napadnuté rozhodnutie doručené s väčším časovým odstupom, pričom už dňa 12.12.2022 bolo vydané uznesenie Krajského súdu v Košiciach zo dňa 12.12.2022 [žalobkyňa vyjadrila presvedčenie o tom, že žalovaný bol s uznesením oboznámený pred vydaním svojho rozhodnutia], (vi) žalobkyňa namietala kvalitu odôvodnenia napadnutého rozhodnutia a jeho nepreskúmateľnosť, (vii) žalobkyňa namietala, že napadnuté rozhodnutie je v rozpore s materiálnym chápaním právneho štátu a súvisiacimi princípmi právnej ochrany [správna žaloba ods. 5], (viii) žalobkyňa namietala favorizovanie záujmov otca v administratívnom konaní a predpojatosť žalovaného voči žalobkyňi. [vyššie uvedené číslovanie bolo z dôvodu prehľadnosti zvolené správnym súdom, na toto číslovanie bude odkazovať správny súd v texte rozsudku]

9. Žalovaný skonštatoval správnosť záverov napadnutého rozhodnutia. Zároveň poukázal na to, že opätovnej žiadosti žalobkyne o povolenie vzdelávania žiaka v škole mimo územia Slovenskej republiky bolo na základe uznesenia Krajského súdu v Košiciach zo dňa 12.12.2022 už vyhovené (vyjadrenie žalovaného zo dňa 30.06.2023). Ďalší účastník sa na výzvu správneho súdu k žalobe nevyjadril.

10. S účinnosťou od 01.06.2023 začal svoju činnosť Správny súd v Košiciach (ďalej aj správny súd alebo súd). V súlade s § 3 ods. 3 písm. c/ zákona č. 151/2022 Z. z. o zriadení správnych súdov a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov, výkon súdnictva prešiel z Krajského súdu v Košiciach a z Krajského súdu v Prešove na Správny súd v Košiciach vo všetkých veciach, v ktorých je od 01.06.2023 daná právomoc správnych súdov. Od 01.06.2023 je teda na konanie v predmetnej veci príslušný Správny súd v Košiciach (ďalej aj „správny súd“).

11. Tento rozsudok bol vyhlásený dňa 27.11.2025 postupom podľa § 137 ods. 4 v spojení s § 137 ods. 3 druhá veta zákona č. 162/2015 Z. z. Správny súdny poriadok v znení neskorších predpisov (ďalej aj „SSP“) vyvesením jeho skráteného písomného vyhotovenia na úradnej tabuli súdu po dobu 14 dní.

II.

Vybrané ustanovenia právnych predpisov

12. Podľa § 28 ods. 2 zákona č. 36/2005 Z. z. o rodine a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej aj „zákon o rodine“) Rodičovské práva a povinnosti majú obaja rodičia. Pri ich výkone sú povinní chrániť záujmy maloletého dieťaťa.

13. Podľa § 23 písm. b) školského zákona Formy osobitného spôsobu plnenia školskej dochádzky a povinného predprimárneho vzdelávania sú vzdelávanie v školách mimo územia Slovenskej republiky.

14. Podľa § 25 ods. 1 školského zákona O povolení vzdelávania podľa § 23 písm. b), c) alebo e) rozhoduje riaditeľ kmeňovej školy na základe písomnej žiadosti zákonného zástupcu alebo plnoletého žiaka.

15. Podľa § 144a ods. 1 školského zákona Na podaniach týkajúcich sa výchovy a vzdelávania, o ktorých sa rozhoduje v správnom konaní, sa vyžaduje podpis oboch zákonných zástupcov dieťaťa alebo nepnoletého žiaka, ak odsek 2 neustanovuje inak.

16. Podľa § 144a ods. 2 písm. c) školského zákona Podpis oboch zákonných zástupcov dieťaťa alebo nepnoletého žiaka podľa odseku 1 sa nevyžaduje, ak vec neznesie odklad, zadováženie súhlasu druhého rodiča je spojené s ťažko prekonateľnou prekážkou a je to v najlepšom záujme dieťaťa.

17. Podľa § 5 ods. 3 písm. e) zákona č. 596/2003 Z. z. o štátnej správe v školstve a školskej samospráve a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej aj „zákon č. 596/2003 Z. z.“) Riaditeľ základnej školy vykonáva štátnu správu v prvom stupni. Rozhoduje o povolení plniť povinnú školskú dochádzku mimo územia Slovenskej republiky,

18. Podľa § 38 ods. 4 zákona č. 596/2003 Z. z. Na rozhodovanie podľa § 5 ods. 3 okrem pokarhania riaditeľom školy a pochvaly riaditeľom školy, § 5 ods. 4 okrem pokarhania riaditeľom školy, podmieneného vylúčenia a pochvaly riaditeľom školy, § 5 ods. 14, § 6 ods. 4 a 5, § 8 ods. 2 druhej vety, § 9 ods. 5, § 10 ods. 5, 6 a 9, § 14 ods. 4, ods. 6 písm. b), § 16 až 18 a § 37a sa vzťahuje všeobecný predpis o správnom konaní

19. Podľa § 32 ods. 1 zákona č. 71/1967 Zb. o správnom konaní (správny poriadok) v znení neskorších predpisov (ďalej aj „správny poriadok“) Správny orgán je povinný zistiť presne a úplne skutočný stav veci a za tým účelom si obstarat' potrebné podklady pre rozhodnutie. Pritom nie je viazaný len návrhmi účastníkov konania.

III.

Posúdenie správnym súdom

20. Správny súd sa oboznámil s napadnutým rozhodnutím, rozhodnutím správneho orgánu prvého stupňa, konaním, ktoré ich vydaniu predchádzalo, a súvisiacim administratívnym spisom ako i súdnym spisom. Vo svetle žalobných bodov tieto posúdil a dospel k nasledovným záverom.

21. K žalobnému bodu (i) správny súd poukazuje na to, že žalobkyňa označila ako ťažko prekonateľnú prekážku pre zabezpečenie súhlasu ďalšieho účastníka so žiadosťou zo dňa 29.08.2022 to, že „odmieta poskytnúť akúkoľvek súčinnosť“ (vyhlásenie zo dňa 29.08.2022). Správny orgán prvého stupňa bol povinný zistiť presne a úplne skutočný stav veci [§ 32 ods. 1 správneho poriadku v spojení s § 38 ods. 4 zákona č. 596/2003 Z. z.], a preto bol oprávnený overiť, či takáto prekážka je skutočne vo veci daná. Opačný výklad by viedol k tomu, že by správny orgán prvého stupňa vychádzal iba z príslušného tvrdenia žalobkyne. Uvedené by zrejme viedlo k neudržateľným dôsledkom, kedy by jeden zo zákonných zástupcov mohol v zásade len na základe svojich vlastných tvrdení vylúčiť druhého zákonného zástupcu žiaka z procesu udelenia súhlasu podľa § 144a ods. 1 školského zákona. Správny orgán prvého stupňa bol teda oprávnený realizovať výzvu zo dňa 19.09.2022 postupom podľa § 32 ods. 3 správneho poriadku [Na žiadosť správneho orgánu sú štátne orgány, orgány územnej samosprávy, fyzické osoby a právnické osoby povinné oznámiť skutočnosti, ktoré majú význam pre konanie a rozhodnutie]. Správny súd preto nepovažoval tento žalobný bod za dôvodný.

22. K žalobnému bodu (ii) správny súd uvádza, že po oznámení nesúhlasu ďalším účastníkom konania nebolo možné na vec aplikovať výnimku podľa § 144a ods. 2 písm. c) školského zákona [jeho vyjadrenie sa podarilo zabezpečiť a sám so žiadosťou zo dňa 29.08.2022 výslovne nesúhlasil]. Správny orgán prvého stupňa týmto vec dostatočne skutkovo objasnil pre svoj záver, že na vec sa má aplikovať § 144a ods. 1 školského zákona a zároveň, že jeho podmienky nie sú splnené. Správny súd preto nepovažoval tento žalobný bod za dôvodný.

23. Vo vzťahu k žalobnému bodu (iii) správny súd vyhodnotil ako vecne správny záver žalovaného, že rozsudok Okresného súdu Košice I, sp.zn. 21P/104/2019 zo dňa 20.09.2022 nepredstavoval dostatočný právny dôvod na vylúčenie ďalšieho účastníka z aplikačného rozsahu príslušného § 144a ods. 1 školského zákona. Správny súd v tejto súvislosti bližšie poukazuje na II. výrok príslušného rozsudku, podľa ktorého obaja rodičia sú oprávnení žiaka zastupovať a spravovať jeho majetok. Žalobkyňa polemizovala s odôvodnením napadnutého rozhodnutia s poukazom na závery uznesenia Okresného súdu Košice I zo dňa 20.09.2022. Takáto polemika sa správneho súdu javí byť bez akéhokoľvek významu z hľadiska prieskumu zákonnosti napadnutého rozhodnutia. V prvom rade [v súlade s tým, čo uviedol žalovaný], toto uznesenie Okresného súdu Košice I nebolo v čase vydania napadnutého rozhodnutia právoplatné (napadnuté rozhodnutie, s. 5). Zároveň správny súd dodáva, že následne bolo toto uznesenie zmenené, pričom Krajský súd v Košiciach konštatoval dôvodnosť nahradenia predmetného súhlasu ďalšieho účastníka konania [uznesenia Krajského súdu v Košiciach zo dňa 12.12.2022]. Žalobkyňa súhlas ďalšieho účastníka ani vykonateľné rozhodnutie súdu o jeho nahradení nepredložila do administratívneho konania pred vydaním napadnutého rozhodnutia. Z uvedeného je zrejme, že vo veci neboli splnené predpoklady vyžadované § 144a ods. 1 školského zákona. Nepovolenie požadovaného osobitného spôsobu vzdelávania zo strany žalovaného bolo teda dôvodné. Opačné rozhodnutie by za daného stavu zasiahlo do rodičovských práv ďalšieho účastníka konania [a contrario § 28 ods. 2 zákona o rodine], ktorý bol zároveň taktiež účastníkom príslušného administratívneho konania [§ 14 ods. 1 prvá veta správneho poriadku]. Na základe uvedeného správny súd vyhodnotil tento žalobný bod ako nedôvodný.

24. K žalobnému bodu (iv) správny súd uvádza, že udelenie súhlasu druhého zákonného zástupcu vo veci žiadosti podľa § 25 ods. 1 školského zákona je otázkou skutkovou, ktorá sa preukazuje jeho podpisom na písomnej žiadosti [§ 144a ods. 1 školského zákona]. V prípade, ak žiadosť takýto podpis neobsahuje, tak sa vykonáva dokazovanie za účelom preverenia existencie niektorej z výnimiek podľa § 144a ods. 2 školského zákona. Keďže žalovaný disponoval nesúhlasným stanoviskom ďalšieho účastníka konania, tak aplikácia § 144a ods. 2 písm. c) školského zákona bola vylúčená. Vo veci teda nebola prítomná predbežná otázka, ktorá by bola sporná z hľadiska aplikácie § 144a ods. 1 školského zákona. Za týchto okolností konanie o neodkladnom opatrení nebolo konaním o predbežnej otázke pre účely vydania napadnutého rozhodnutia. Vo veci teda nebol daný dôvod na prerušenie administratívneho konania [a contrario § 40 ods. 1 v spojení s § 29 ods. 1 správneho poriadku]. Preto i prípadná vedomosť žalovaného o podaní odvolania žalobkyňou voči uzneseniu Okresného súdu Košice I zo dňa 20.09.2022 nepredstavovala procesnú prekážku pre vydanie napadnutého rozhodnutia. Uznesenie Krajského súdu v Košiciach zo dňa 12.12.2022 bolo novou právnou skutočnosťou, ktorá nastala až po vydaní napadnutého rozhodnutia. Na túto skutočnosť teda nemohol prihliadnuť žalovaný pred vydaním rozhodnutia. Preto správny súd tento žalobný bod nepovažoval za dôvodný.

25. K žalobnému bodu (v) správny súd uvádza, že dôvodnosť svojich pochybností žalobkyňa žiadnym konkrétnym dôkazom nepreukázala. Tento žalobný bod teda predstavuje iba ničím nepodložené tvrdenia žalobkyne. Žalobkyňa nepreukázala, že mal žalovaný pred vydaním rozhodnutia informáciu o uznesení Krajského súdu v Košiciach zo dňa 12.12.2022 [prípadne, že účelovo zmenil dátum vydania napadnutého rozhodnutia]. Zároveň na to, aby mohlo byť toto uznesenie zohľadnené pri rozhodovaní žalovaného, tak by muselo byť najprv procesne účinným spôsobom zabezpečené do administratívneho konania a stať sa súčasťou administratívneho spisu [k čomu pred vydaním napadnutého rozhodnutia nedošlo]. Správny súd ani tento žalobný bod nepovažoval za dôvodný.

26. K žalobným bodom (vi) až (viii) správny súd uvádza, že kvalita a adresnosť žalobných bodov determinujú rozsah odpovede, ktorú na jednotlivý žalobný bod dostane žalobca od súdu. Správny súd je viazaný rozsahom a dôvodmi žaloby [§ 134 ods. 1 SSP] a okrem zákonných výnimiek v tomto type súdneho konania žalobné body nevyhľadáva [a contrario § 134 ods. 2 SSP]. Žalobkyňa iba vo veľmi všeobecnej rovine formulovala príslušné žalobné body. Odpoveď na tieto žalobné body vyplýva zo záverov správneho súdu uvedených vyššie. Pre úplnosť správny súd uvádza, že vyššie citované dôvody rozhodnutia správneho orgánu prvého stupňa a napadnutého rozhodnutia dostatočne jasne odôvodnili výrok príslušných rozhodnutí. Napadnuté rozhodnutie nie je v rozpore s materiálnym chápaním právneho štátu [k opačnému záveru nevedol súdny prieskum zákonnosti rozhodnutia na základe jednotlivých žalobných bodov formulovaných v správnej žalobe]. Zároveň v postupe správneho orgánu prvého stupňa ani žalovaného správny súd nerozpoznal favorizovanie ďalšieho účastníka [k tomu správny súd taktiež bližšie poukazuje na svoje závery k žalobnému bodu (i)]. Tieto žalobné body teda správny súd nepovažoval za dôvodné.

27. Na základe vyššie uvedeného správny súd správnu žalobu zamietol ako nedôvodnú podľa § 190 SSP.

28. Podľa konštantnej judikatúry najvyšších vnútroštátnych a európskych súdnych autorít tiež platí, že súd nie je povinný reagovať na všetky argumenty strán konania, ale len na tie, ktoré majú pre rozhodnutie sporu podstatný a rozhodujúci význam, prípadne dostatočne objasňujú skutkový a právny základ rozhodnutia bez toho, aby zachádzali do všetkých detailov sporu [rozhodnutia Európskeho súdu pre ľudské práva (ďalej len „ESLP“) Ruiz Torija v. Španielsko z 9. 12. 1994, séria A, č. 303 – A, s. 12, § 29, Hiro Balani v. Španielsko z 9. 12. 1994, séria A, č. 303 – B, Georgiadis v. Grécko z 29. 5. 1997, Higgins v. Francúzsko z 19. 2. 1998; rozhodnutia ústavného súdu sp. zn. IV. ÚS 115/03, II. ÚS 44 /03, III. ÚS 209/04, I. ÚS 117/05, III. ÚS 191/2013 a pod.]. Z práva na spravodlivú súdnu ochranu vyplýva aj povinnosť súdu zaoberať sa účinne námietkami, argumentmi a návrhmi na vykonanie dôkazov strán s výhradou, že majú význam pre rozhodnutie (Kraska c. Švajčiarsko z 29. 4. 1993, II. ÚS 410/06) [nález Ústavného súdu SR I. ÚS 259/2022 zo dňa 12.10.2022, ods. 39].

29. Správny súd v tomto rozsudku odpovedal na relevantné žalobné body, ktoré žalobkyňa konkrétne popísala a ich obsah argumentačne aspoň v minimálnej miere rozvinul. Žalobkyňa popri týchto žalobných bodoch v správnej žalobe taktiež iba všeobecne označila dôvody na zrušenie rozhodnutia podľa § 191 ods. 1 SSP. Správny súd k tomuto taktiež len všeobecne uzatvára, že napadnuté rozhodnutie v spojení s rozhodnutím správneho orgánu prvého stupňa takýmito vadami netrpí. Ďalšie dôvody uvádzané v podaniach a prednesoch účastníkov konania nepovažoval správny súd za podstatné pre rozhodnutie vo veci, a preto sa im v odôvodnení svojho rozhodnutia osobitne nevenoval.

30. Správny súd v konaní neúspešnej žalobkyni právo na náhradu trov konania nepriznal [a contrario § 167 SSP]. Žalovanému, ktorý bol v konaní úspešný, správny súd právo na náhradu trov konania nepriznal, keďže vo veci neboli prítomné také okolnosti, aby bolo možné náhradu trov konania od žalobcu spravodlivo požadovať [§ 168 SSP]. Ďalší účastník počas súdneho konania neadresoval správne mu súdu žiadne podanie a nezúčastnil sa na žiadnom procesnom úkone. Z uvedeného je zrejmé, že mu nemohli vzniknúť trovy v súvislosti s plnením povinností, ktorú im správny súd uložil. Preto mu správny súd právo na náhradu trov konania nepriznal [a contrario § 169 SSP].

31. Rozhodnutie bolo prijaté senátom Správneho súdu v Košiciach pomerom hlasov 3:0 (§ 139 ods. 4 SSP).

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je prípustná kasačná sťažnosť, ktorá musí byť podaná na Správny súd v Košiciach v lehote jedného mesiaca od jeho doručenia. Zmeškanie lehoty na podanie kasačnej sťažnosti nemožno odpustiť.

Sťažovateľ alebo opomenutý sťažovateľ musí byť v konaní o kasačnej sťažnosti zastúpený advokátom. Kasačná sťažnosť a iné podania sťažovateľa alebo opomenutého sťažovateľa musia byť spísané advokátom. Tieto povinnosti neplatia, ak

- a) má sťažovateľ alebo opomenutý sťažovateľ, jeho zamestnanec alebo člen, ktorý za neho na kasačnom súde koná alebo ho zastupuje, vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) ide o konania o správnej žalobe podľa § 6 ods. 2 písm. c/ a d/ SSP,
- c) je žalovaným Centrum právnej pomoci.

V kasačnej sťažnosti sa musí okrem všeobecných náležitostí podania podľa § 57 SSP (ktorému správne súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje, podpis a spisová značka konania) uviesť

- a) označenie napadnutého rozhodnutia,
- b) údaj, kedy napadnuté rozhodnutie bolo sťažovateľovi doručené,
- c) opísanie rozhodujúcich skutočností, aby bolo zrejmé, v akom rozsahu a z akých dôvodov podľa § 440 SSP sa podáva (ďalej len „sťažnostné body“),
- d) návrh výroku rozhodnutia (sťažnostný návrh).

Podanie vo veci samej urobené v elektronickej podobe bez autorizácie podľa osobitného predpisu treba dodatočne doručiť v listinnej podobe alebo v elektronickej podobe autorizované podľa osobitného predpisu; ak sa dodatočne nedoručí správne súdu do desiatich dní, na podanie sa neprihliada. Správny súd na dodatočné doručenie podania nevyzýva. K podaniu kolektívneho orgánu musí byť pripojené rozhodnutie, ktorým príslušný kolektívny orgán vyslovil s podaním súhlas.

Podanie urobené v listinnej podobe treba predložiť v potrebnom počte rovnopisov s prílohami tak, aby sa jeden rovnopis s prílohami mohol založiť do súdneho spisu a aby každý ďalší účastník konania dostal jeden rovnopis s prílohami. Ak sa nepredloží potrebný počet rovnopisov a príloh, správny súd vyhotoví kópie podania na trovy toho, kto podanie urobil.

Kasačnú sťažnosť možno podľa § 440 ods. 1 SSP odôvodniť len tým, že správny súd v konaní alebo pri rozhodovaní porušil zákon tým, že:

- a) na rozhodnutie vo veci nebola daná právomoc súdu v správnom súdnictve,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako účastník konania, nemal procesnú subjektivitu,
- c) účastník konania nemal spôsobilosť samostatne konať pred správnym súdom v plnom rozsahu a nekonal za neho zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už skôr právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už skôr začalo konanie,
- e) vo veci rozhodol vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený správny súd,
- f) nesprávnym procesným postupom znemožnil účastníkovi konania, aby uskutočnil jemu patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- g) rozhodol na základe nesprávneho právneho posúdenia veci,
- h) sa odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe kasačného súdu,
- i) nerešpektoval záväzný právny názor, vyslovený v zrušujúcom rozhodnutí o kasačnej sťažnosti alebo
- j) podanie bolo nezákonne odmietnuté.

Dôvod kasačnej sťažnosti uvedený v § 440 odseku 1 písm. g) až i) SSP sa vymedzí tak, že sťažovateľ uvedie právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne, a uvedie, v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia. Dôvod kasačnej sťažnosti nemožno vymedziť tak, že sťažovateľ poukáže na svoje

podania pred správnym súdom. Sťažnostné body možno meniť len do uplynutia lehoty na podanie kasačnej sťažnosti.